

vare Genstand for Drøftelse ved dette Lovforslags første Behandling, men vi ere enedes om, alle vi, som i det hele taget ønske Loven, at vi ikke skønne, at der er tilstrækkelig Grund til at undtage Fredag Aften, og denne Opfattelse ere vi ogsaa blevne bestyrkede i ved de Henvendelser, som vi fra næringsdrivende have faaet, om at tage Fredagen med. Ændringsforslaget under Nr. 1 omfatter endvidere en mindre Ændring, der gaar ud paa, at Lørdag Aften skal der lukkes ikke Kl. 12, men Kl. 11. Det er uden stor praktisk Betydning, men vi mene at kunne gaa ud fra, at det er ganske overflødigt at holde aabent til Kl. 12.

Ændringsforslaget under Nr. 2 har ikke ringe Vigtighed. Blandt de Organisationer, som Ministeren spurgte, før han forelagde dette Forslag, vare ogsaa Landboforeningerne og Sogneraadforeningerne. Landboforeningerne nærede nogen Betænkelighed, sagde de, ved den i Lovforslaget udtrykte Indskrænkning i Erhvervsfriheden, men udtalte ellers kun noget specielt med Hensyn til en enkelt Ændring. Men Sogneraadforeningerne, om hvilke vi mene, at de maaske ere udgaaede fra en nok saa demokratisk Basis som Bestyrelserne for Landboforeningerne, udtale Tilslutning til Lovforslaget, naar der i samme indsettes Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelserne i de for Landmændene særlig travle Tider kunne tillade Afvigelse fra den fastsatte Lukketid ($\frac{1}{2}$ eller højst 1 Time ud over samme). Altsaa, Sogneraadforeningerne, der i det store og hele kunne betragtes som Udtryk for Tankegangen paa Landet her i Danmark hos det brede Lag, sige: Vi slutte os til Lovforslaget, ikke blot finde os i det, men slutte os til det, naar blot Kommunalbestyrelserne kunne faa Lov til i de for Landmændene særlig travle Tider at tillade at holde aabent til Kl. $8\frac{1}{2}$ eller 9. I god Overensstemmelse med denne Udtalelse fra Sogneraadforeningerne er Regeringsforslaget affattet. Det gav Kommunalbestyrelserne i Landkommunerne ved en af Amtsraadet godkendt Vedtægt Ret til at tillade, at Lukningen af Butikker og Lagere indenfor en nærmere begrænset Del af Aaret, navnlig i Høstens Tid, udskydes indtil senest Kl. 9 Aften. Det vil med andre Ord

sige, det indrømmede al den Frihed, som Sogneraadforeningerne havde anset som ønskelig som Betingelse for at kunne udtal deres Tilslutning til Lovforslaget. Overfor den temmelig energiske Modstand, som Lovforslaget her i Tinget og i Udvalget mødte fra enkelte Sider, have vi dog ment, at det var rigtigt at gaa ikke saa lidt videre, end Regeringsforslaget gør i § 1, 2det Stykke. Vi indrømme ikke blot Kommunalbestyrelserne paa Landet med Godkendelse af Amtsrådet, men ogsaa Kommunalbestyrelserne i Købstæderne udenfor København med Godkendelse af Indenrigsministeren Tilladelse til at udskyde Lukningen. Altsaa, der er fremkommet Indvendinger fra Købstædernes Side, gaaende ud paa, at naar Landboerne kunne holde aabent, vilde det være urigtigt, om man ikke ogsaa i Købstæderne kunde holde aabent. Vi tro ikke, det kan faa Betydning for de større Købstæders Vedkommende, men da der kunde være en eller anden mindre Købstad, som kunde føle sig brøstholden i saa Henseende, have vi ment, der helst maatte gives fuld Frihed her, saa at hvad der gives til Landet, maa ogsaa gives til Byerne. Det er eet Punkt, hvor vi ere gaaede videre end Regeringsforslaget i Retning af at imødekomme Ønsket om større Frihed paa dette Omraade. Et andet Punkt er dette, at denne Frihed til at gøre Undtagelser ikke er indskrænket til en nærmere begrænset Del af Aaret, navnlig Høstens Tid, men den er udtrykkelig udstrakt til 5 Maaneder, fra 1. Maj til 1. Oktober, hele den Tid, i hvilken maaske Hensynet til Landbrugets særlige Forhold kan bevirke, at man kunde ønske at holde længere aabent. Fremdeles give vi Kommunalbestyrelserne, altsaa med Tilslutning af Amtsrådet eller Indenrigsministeriet, Ret til at paabyde, at Butikkerne kunne holdes aabne ikke blot til Kl. 9, men overhovedet saa længe de i det hele taget have Lyst, ganske paa samme Maade som nu. Vi tro derfor, at de Betænkeligheder, der ere fremsatte fra Landbrugeres Side med Hensyn til dette Lovforslag, ere vi komne i Møde i meget vidt Maal, og naar vi have gjort det og med Sindsro anbefale denne Adgang til at give saa vidtgaaende Afvigelser fra Loven til det høje Tings Tilslutning, gøre vi det ikke ud fra